

Въ трете-то — съществително *пролѣвъ* е подлогъ, *ще бѣде* връзка, прилагателно *весела* — прилогъ.

Въ четвърто-то — съществително *книгы-шы* е подлогъ, *сѣ* връзка, мѣстоименіе *мои* — прилогъ.

Въ пято-то — съществително *Турція* е подлогъ, *е* връзка, съществително — *царство* — прилогъ.

Въ шесто-то — съществително *Сшоянъ* е подлогъ, глаголъ *мысли* — сказуемо, въ кое-то ся заключава и връзка-та и прилогъ-тъ.

192. За подлогъ нѣкой-пѣтъ може да бѣде и цѣло прѣдложеніе, както въ тоя примѣръ: *добро е да бѣде чловѣкъ богашъ*. Тука прѣдложеніе *да бѣде чловѣкъ богашъ* (въ кое-то *чловѣкъ* е подлогъ, — *бѣде* връзка, *богашъ* прилогъ) е подлогъ, *е* връзка, *добро* — прилогъ.

Забѣлѣжв. Единолични-ти глаголи: *грѣми*, *свѣшка ся* и пр. както и глаголъ *има*, *имало е* въ трете лице нѣмжтъ за подлогъ нѣкакво имя.

193. При подлога и прилога, или при сказуемо-то чясто ся притурятъ и други рѣчи за да опрѣдѣлятъ мысль-тъ имъ пълно; такывы рѣчи, притурены при подлога, при прилога, или при сказуемо-то, наричатъ *опрѣдѣлишелны* или просто *опрѣдѣленія*; както: *шрудолубивый чловѣкъ всякога е богашъ*. Тука: *шрудолубивый* опрѣдѣлява подлога *чловѣкъ*, а *всякога*, опрѣдѣлява прилога *богашъ*; оттова рѣчи: *шрудолубивый* и *всякога* сѣ *опрѣдѣлишелны* или *опрѣдѣленія*. *Прилѣжяшелный ученикъ скоро ся изучва*. Тука: *прилѣжяшелный* е опрѣдѣленіе при подлогъ *ученикъ*, а *скоро* опрѣдѣленіе при сказуемо *изучва ся*.